

**Najwyższa Izba Kontroli
Departament Gospodarki,
Skarbu Państwa i Prywatyzacji**

Warszawa, dnia 1 grudnia 2010 r.

**Pan
Wojciech Białas
Zarządca Komisaryczny
w Warszawskiej Fabryce Dźwigów
„Translift”**

P/10/047
KGP-4101-05-06/2010

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o *Najwyższej Izbie Kontroli*¹ (dalej *ustawa o NIK*), Najwyższa Izba Kontroli² przeprowadziła w Warszawskiej Fabryce Dźwigów „Translift”³, kontrolę realizacji prywatyzacji bezpośredniej przez wojewodów w latach 2007 – I półrocze 2010 r.

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, podpisanym w dniu 26 października 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli - Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji, stosownie do art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Panu Zarządcy Komisarycznemu niniejsze *Wystąpienie*.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie pod względem gospodarności, celowości i rzetelności działalność zarządców komisarycznych w latach 2007 – I półrocze 2010. W okresie tym Przedsiębiorstwo ponosiło wielomilionowe straty na działalności podstawowej, konsumując równocześnie środki pochodzące ze sprzedaży majątku.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

³ Dalej WFD Translift lub Przedsiębiorstwo.

1. Zmniejszającym się rozmiarom przychodów ze sprzedaży w latach 2007 – 2009 z 15 883 tys. zł do 13 857,6 tys. zł, tj. o 12,8% towarzyszyła strata na tej sprzedaży, wynosząca kolejno 3 608,5 tys. zł, 5 158 tys. zł i 4 633,7 tys. zł. Wykazany w 2007 r. zysk netto z całokształtu działalności WFD Translift w kwocie 8 712 tys. zł był wynikiem sprzedaży nieruchomości o powierzchni 2 067m², położonej w Warszawie⁴. W kolejnych dwóch latach w których nie sprzedawano majątku Przedsiębiorstwa, strata netto wyniosła odpowiednio 4 521,5 tys. zł i 5 013,2 tys. zł. Konsekwencją powyższego było zmniejszenie się w porównywanych latach kapitału własnego Przedsiębiorstwa o 82,6%, tj. z 11 991 tys. zł w 2007 r. do 2 087,8 tys. zł w 2009 r. oraz wzrost zobowiązań, odpowiednio z 18 182,9 tys. zł do 20 101,4 tys. zł, tj. o 10,6%

WFD Translift kontynuowała nieefektywną działalność także w 2010 r., wskutek czego po 5 miesiącach 2010 r. kapitał własny Przedsiębiorstwa obniżył się do 1 218,8 tys. zł, stanowiąc zaledwie 10,2% jego wielkości z 2007 r. Wykazany w czerwcu 2010 r. wzrost kapitału własnego był wynikiem sprzedaży nieruchomości o powierzchni 16 255 m², położonej w Warszawie za kwotę 23 200 tys. zł netto.

2. W ocenie Najwyższej Izby Kontroli, przyczyn pogarszającej się sytuacji ekonomiczno-finansowej Przedsiębiorstwa upatrywać należy w prowadzeniu nieskutecznej polityki w zakresie zbywania nieruchomości. Polegała ona na zbywaniu w kolejnych latach pojedynczych nieruchomości, z których przychody nie wystarczały na przeprowadzenie gruntownej restrukturyzacji Przedsiębiorstwa, a jedynie na pokrycie bieżących strat na działalności podstawowej. Brak było również konsekwencji w realizacji programu naprawczego.

W zatwierdzonym przez Wojewodę Mazowieckiego w dniu 17 kwietnia 2009 r. Programie Naprawczym WFD Translift na lata 2009-2010 założono wzrost wartości przychodów netto. W porównaniu do przychodów w 2008 r., wykonanych w wysokości 15 598 tys. zł, w latach 2009-2010 miały one wzrosnąć w wariantach I kolejno o: 706 tys. zł i 949 tys. zł, zaś w wariantach II odpowiednio o 706 tys. zł i o 3 549 tys. zł. W wariantach II planowano także wypracować zysk netto kolejno w kwocie 4 794 tys. zł oraz 1 276 tys. zł. Uzyskanie tych wyników zamierzano osiągnąć m.in. poprzez zwiększenie stopnia kompletacji produkowanych dźwigów oraz ich montażu ekipami Przedsiębiorstwa, restrukturyzację zatrudnienia, polegającą na zwolnieniu łącznie 77 spośród 138 pracowników oraz przyjęciu

⁴ W latach 2004-2006 WFD Translift zbyła dwie działki w Warszawie o powierzchni 18 020 m² za łączną cenę 14 800 tys. zł netto, oraz nieruchomość zabudowaną na wyspie „Wielka Żuława” na jeziorze Jeziorak, o powierzchni 10 356 m² za cenę 243 tys. zł netto.

czterech pracowników montażu i dwóch handlowców, a także poprawę konkurencyjności poprzez oferowanie wydłużonych terminów płatności. Dla wykonania tego programu, a zwłaszcza osiągnięcia wyników przedstawionych w wariantcie II, za niezbędne uznano pozyskanie środków w kwocie ok. 5 mln zł poprzez „...zbycie zbędnej, niedużej nieruchomości w postaci działki o powierzchni 1 960 m kw.”.

2.1. Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia pod względem celowości zaniechanie działań zmierzających do sprzedaży nieruchomości w postaci działki nr 16/10 o powierzchni 1 960 m², wymienionej w Programie Naprawczym na lata 2009-2010, niezależnie od podjętych później starań związanych ze sprzedażą większej nieruchomości. Zdaniem NIK, potrzeby finansowe Przedsiębiorstwa uzasadniały sprzedaż obu nieruchomości. Podany przez Pana Zarządcę Komisarycznego argument⁵, że na przedmiotowej działce znajduje się rozdzielnia energetyczna, która obniża jej wartość, nie może być uznany za wystarczający. Fakt ten winien być znany w trakcie konstruowania ww. Programu Naprawczego. Nie można wykluczyć, że wystawienie na sprzedaż tej nieruchomości, z uwagi na jej wielkość, zakończyłoby się sukcesem i pozwoliłoby uzyskać środki niezbędne do prowadzenia prawidłowej działalności gospodarczej, zwłaszcza iż już w I kwartale 2009 r. występowały trudności z płynnością finansową Przedsiębiorstwa⁶. W miejsce sprzedaży tej działki, Zarządca Komisaryczny wystąpił w dniu 17 kwietnia 2009 r. do Wojewody Mazowieckiego z propozycją zbycia znacznie większej nieruchomości, tj. działki nr 16/9, położonej w Warszawie o powierzchni 16 255 m². Po upływie ponad roku od wyrażenia zgody przez Wojewodę Mazowieckiego (w dniu 15 maja 2009 r.) na podjęcie działań zmierzających do zbycia ww. nieruchomości w drodze przetargu oraz czterokrotnym ogłaszaniu przetargu, powyższa nieruchomość została sprzedana w dniu 30 czerwca 2010 r. Uzyskana cena w kwocie 23 200 tys. zł netto była niższa o 32 032 tys. zł (o 58%) od ceny wywoławczej, określonej w pierwszym przetargu.

2.2. Konsekwencją niepodjęcia działań związanych ze sprzedażą działki nr 16/10 oraz trwającym ponad rok procesie sprzedaży działki nr 16/9, był brak środków finansowych dla regulowania zobowiązań Przedsiębiorstwa.

W marcu 2009 r. WFD Translift uregulowała zobowiązania wobec Bystronic Polska Sp. z o.o. z tytułu nabycia w październiku 2008 r. dwóch obrabiarek, tj. prasy krawędziowej typu XPERT 150 x 3100 oraz wykrawarki wodnej typu ByJet Pro 3015 Basic. Wobec braku środków finansowych na prowadzenie bieżącej działalności, Przedsiębiorstwo podjęło

⁵ Wyjaśnienia Zarządcy Komisarycznego Pana Wojciecha Białasa dla kontrolera NIK z dnia 23 sierpnia 2010 r.

⁶ Wyjaśnienia Zarządcy Komisarycznego Pana Wojciecha Białasa dla kontrolera NIK z dnia 2 września 2010 r.

równocześnie działania zmierzające do sprzedaży tych maszyn firmie leasingowej, a następnie wzięciu tych urządzeń w leasing. Na podstawie umów z dnia 16 lutego 2009 r. i 13 marca 2009 r. Przedsiębiorstwo sprzedało firmie SG Equipment Leasing Polska Sp. z o.o. ww. obrabiarki za łączną kwotę 1 611,5 tys. zł netto, z tego prasę krawędziową za 403,1 tys. zł i oraz wykrawarkę wodną za 1 208,4 tys. zł, a następnie wzięło te urządzenia w leasing na okres 5 lat. Z uwagi na zaprzestanie od sierpnia 2009 r. spłacania rat leasingowych, SG Equipment Leasing Polska Sp. z o.o. odstąpiła pod koniec 2009 r. od zawartych umów oraz zażądała zwrotu obu obrabiarek. Z tytułu realizacji ww. umów oraz odsetek za nieterminowe płatności, a także kosztów windykacji i wezwań, Przedsiębiorstwo zapłaciło leasingodawcy łącznie 1 507,2 tys. zł netto. W ramach powyższych rozliczeń umów leasingowych udało się zakupić wykrawarkę wodną, natomiast prasa krawędziowa została sprzedana przez firmę leasingową podmiotowi trzeciemu.

2.3. Brak środków finansowych stanowił również przyczynę zmniejszenia liczby pozyskiwanych zamówień na dostawy dźwigów i zestawów modernizacyjnych, a także występowania opóźnień w ich realizacji, a w jednym przypadku odstąpienia od zawartej umowy. Zawieranie umów ograniczono do klientów skłonnych zapewnić bardzo wysokie zaliczki. W 2009 r. WFD Translift zawarła 29 umów na tego rodzaju dostawy na ogólną wartość 8 301,5 tys. zł, natomiast w I półroczu 2010 r. zawarto zaledwie 8 umów na wartość 910 tys. zł.

W dniu 4 sierpnia 2009 r. WFD Translift zawarła z Polimex–Mostostal SA w Warszawie umowę na zaprojektowanie, wykonanie, dostawę i montaż 10 szt. dźwigów na modernizowany stadion Wisły Kraków. Wartość przedmiotu umowy wynosiła 1 706 tys. zł, zaś termin jej realizacji został określony na dzień 15 lutego 2010 r. W niespełna dwa miesiące po jej podpisaniu, WFD Translift oceniła, iż z uwagi na brak środków nie jest w stanie zrealizować tego zamówienia. Nastąpiły bowiem opóźnienia w planowanym wpływie środków z realizacji innej wcześniejszej umowy, a mianowicie z dnia 9 czerwca 2009 r. zawartej z Wojewódzkim Szpitalem Specjalistycznym w Radomiu na modernizację 11 dźwigów za kwotę 3 094 tys. zł. Opóźnienia te były spowodowane niedotrzymaniem przez Przedsiębiorstwo terminów realizacji poszczególnych etapów tych prac. Pismem z dnia 30 września 2009 r. WFD Translift wystąpiła do Polimex-Mostostal SA o przekazanie zaliczki na realizację umowy w kwocie 700 tys. zł. Wobec odmowy udzielenia takiej zaliczki, Zarządca Komisaryczny poinformował pismem z dnia 16 października 2009 r. o odstąpieniu WFD Translift od umowy. W odpowiedzi, pismem z dnia 20 listopada 2009 r., Polimex-Mostostal SA, działając na podstawie § 9 ust. 5 umowy, obciążył Przedsiębiorstwo karami

umownymi w wysokości 170,6 tys. zł, stanowiącymi 10% wartości netto przedmiotu umowy. Do zakończenia kontroli powyższa kwota kary umownej nie została zapłacona i widniała w księgach Przedsiębiorstwa, jako zobowiązanie wobec Polimex-Mostostal SA.

3. Uwagi Najwyższej Izby Kontroli pod względem rzetelności dotyczą błędnego naliczenia i wpłacenia zaliczki podatku dochodowego od osób prawnych za I półrocze 2010 r. W księgach rachunkowych WFD Translift oraz w sprawozdaniach za 6 miesięcy 2010 r. zawyżone zostały koszty sprzedanej działki nr 16/9 o kwotę 4 562 834,60 zł, przez co naliczono i dokonano wpłaty niższej kwoty zaliczki podatku dochodowego od osób prawnych. Główna Księgowa Przedsiębiorstwa skorygowała wprowadzić ten błąd w sprawozdaniach za 7 miesięcy 2010 r., niemniej jednak do czasu zakończenia kontroli nie zostały naliczone i zapłacone odsetki z tytułu opóźnienia o 1 m-c zapłaty części tego podatku. Obowiązek naliczenia i odprowadzenia odsetek za zwłokę wynika z art. 53 § 3 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *ordynacja podatkowa*⁷.

4. Biorąc pod uwagę powyższe oceny i uwagi, na podstawie art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli przedstawia następujące wnioski:

- 1) Zawieranie umów po stwierdzeniu możliwości ich wykonania zarówno w odniesieniu do zasobów, jak i do terminów.
- 2) Naliczenie i zapłacenie odsetek z tytułu opóźnienia o 1 m-c zapłaty części podatku dochodowego od osób prawnych.

Najwyższa Izba Kontroli – Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pana Zarządcy Komisarycznego o nadesłanie – w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia – informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 *ustawy o NIK*, przysługuje Panu Zarządcy Komisarycznemu prawo zgłoszenia do dyrektora Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji NIK – w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego – umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

⁷ Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz.60 ze zm.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

Dyrektor
Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa
i Prywatyzacji
z up.
(-)Lech Oniszczenko
Wicedyrektor